

MIRO MARASOVIĆ, dipl. ing. arh.

(1914.-2004.)

Nakon ustrajne borbe i želje za podnošljivijim življenjem, te nakon teške operacije srca, 12. je travnja 2004. preminuo Miro Marasović, dipl. ing. arh. Bio je prvi urednik časopisa *Građevinar* i uspješno ga je vodio u prvim godinama prije više od pola stoljeća.

Rođen je 1914. u Splitu, u građanskoj obitelji. U rodnom je gradu završio osnovnu školu i realnu gimnaziju. Već se u srednjoj školi isticao svojim slikama pomorskih krajolika te posebno izraženim smislom za slikanje portreta i karikatura. Premda mu je želja bila da se posveti slikarstvu, ipak se odlučio i upisao na studij arhitekture. Diplomirao je 1938. na Arhitektonskom odsjeku Tehničkog fakulteta u Zagrebu.

Nakon diplomiranja odmah je počeo raditi na izgradnji velike i reprezentativne zgrade bivše Banovine u Splitu. Potom je radio na mnogim drugim značajnim objektima u Splitu i Šibeniku pa je stekao značajno iskustvo u projektiranju i izvođenju objekata visokogradnje. Sredinom 1943. otišao je u partizane. Nakon završetka rata počeo je raditi u Odjelu tehničkih radova Oblasnog narodnooslobodilačkog odbora u Splitu, a od 1947. do 1951. obnaša u Ministarstvu građevina NR Hrvatske dužnost pomoćnika ministra građevinarstva. Tada je kao prvi urednik uređivao časopis *Građevinar* kojega je Ministarstvo bilo izdavač.

Dok je radio u Ministarstvu građevina imao je priliku dobro upoznati svu problematiku vezanu uz obnovu porušene zemlje. Svojim je neumornim radom i smislom za učinkovitu organizaciju znatno pridonio formiranju novih građevinskih poduzeća i lokalnih građevinskih uprava. Odmah je spoznao i važnost pravodobnog informiranja o stanju i planovima u obnovi zemlje, posebno uvidom u iskustva naprednijih zemalja. Upravo ga je potreba za boljom stručnom informacijom i potaknula da se prihvati uređivanja novoga stručnog časopisa kakvih u to vrijeme nije bilo.

Kada su se nakon nekog vremena pojavile mogućnosti osnivanja samostalnih

projektirnih biroa, napušta 1951. rad u Ministarstvu i osniva *Arhitektonski biro Marasović*. Tako se vratio svojoj osnovnoj želji da projektira građevinske objekte, ponajprije one iz visokogradnje. U poduzeću koje je utemeljio bio je direktor sve do 1961. kada je otišao u Ganu. Tamo je organizirao i vodio projektini ured Univerziteta u Kumasiju u okviru tehničke pomoći Ujedinjenih naroda, a bio je i projektant kompleksa Univerzitetskog centra. Kada je 1964. uspješno završio rad u Kumasiju, vratio se u Zagreb i ponovno preuzeo dužnost direktora projektirnog biroa *Marasović*.

Bio je svestrani projektant. Autor je projekata obiteljskih kuća, stambenih nebodera, industrijskih objekata i turističkih naselja.

Kada je 1960. počela realizacija projekta Ujedinjenih naroda za zaštitu Jadrana, postao je koordinator projekta pod nazivom *Južni Jadran*, a poslije i *Sjeverni Jadran*, a u tim su projektima sudjelovali brojni istaknuti stručnjaci iz Poljske, Italije, Švedske, Francuske i Engleske. Bio je i direktor projekata s naše strane. Taj je rad zahtijevao dobro poznavanje struke, vještina i strpljenje u suradnji s mnogim stručnjacima koji su imali različita gledišta. Njegova sustavnost i upornost omogućili su da ti projekti izuzetno uspješno i na vrijeme budu dovršeni.

Sretna je okolnost bila u činjenici da je inženjer Marasović bio još od djetinjstva strastveni jedriličar te je tako vrlo dobro upoznao našu obalu, klimatske prilike, uvale i naselja, posebno mentalitete naših ljudi, a to mu je za projekte koje je vodio bilo od velike pomoći.

Godine 1973. ponovno je prihvatio jedan projekt Ujedinjenih naroda. Radilo se o iskorištavanju termalnih izvora u Mađarskoj i njihova iskorištavanja u energetske i turističke svrhe. I taj je složen projekt uspješno dovršen 1977. Tada se inženjer Marasović ponovno vratio u Zagreb. Svoje je golemo stručno znanje dobiveno na zahtjevnim i složenim projektima i u praktičnom radu počeo prenositi na mlađe stručnjake jer je predavao na poslijediplomskom studiju Arhitektonskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Uza sve svoje velike radne obveze ipak je uvijek pronalazio vremena za svoj omiljeni hobi – slikanje. Čak je imao i svoju samostalnu izložbu u prostorijama Društva arhitekata u Zagrebu.

Sudjelovao je i na natječajima pa je dobio prvu nagradu za stambeni neboder u Herceg Novom, za Pedagošku akademiju u Somboru i jedno turističko naselje kod Makarske.

Valja posebno istaknuti da je 1956. bio predsjednik Društva arhitekata Hrvatske. Tijekom svoga radnog vijeka dobio je brojne nagrade i odlikovanja od kojih se posebno ističu Orden zasluga za narod i Orden rada s crvenom zastavom. Za aktivan je društveni rad proglašen zaslužnim članom Saveza arhitekata Jugoslavije i Saveza arhitekata Hrvatske. Iako je obnašao značajne i zahtjevne funkcije, unatoč svojim velikim dojmivim životnim uspjesima, bio je i ostao tih i skroman, a otišao je upravo onako kako je i živio.

Odlazak Mire Marasovića, dipl. ing. arh., nenadoknadiv je gubitak za njegovu obitelj, prijatelje i sve one koji su ga poznavali.

I. C.